

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 octombrie 2014, ora 10⁰⁰

Fratele Borg: Laudă și mulțumire să-I fie adusă Domnului și pentru cântările minunate. Cel care crede în El are pace și bucurie. Aleargă la Domnul astăzi. Laude și mulțumiri! În prima cântare se spunea că este putere în sânge. De asemenea și în această dimineață Domnul este prezent pentru a chema afară pe cei care poate sunt pierduți astăzi. Domnul să ne dea harul Său astăzi.

Cum spunea și fratele meu, suntem mulțumitori pentru seara trecută, pentru atmosfera minunată, pentru prezența lui Dumnezeu în mijlocul nostru, pentru Cuvântul pe care l-am auzit și pentru mărturia fratelui nostru: cincizeci de ani în slujba Domnului! Toți am fost binecuvântați.

Și fratele nostru ne-a întrebat dacă ne bucurăm. Ne bucurăm noi? Ne bucurăm pentru slujba primită de fratele nostru de la Domnul? Nu biserica din Krefeld a dăruit această slujbă Domnului, ci Domnul Însuși l-a chemat pe fratele nostru pentru a împărți hrana depozitată. Și în toți anii trecuți nu am primit noi această hrană? Suntem mulțumitori Domnului pentru aceasta?

După cum am auzit seara trecută, El a binecuvântat urechile noastre și ne-a deschis inimile. Ar trebui să ne umple de mulțumire și bucurie pentru ceea ce face Domnul chiar acum și că ne-a făcut părtași la aceasta.

Înainte de a se ruga cu noi fratele Schmidt, citesc Filipeni 4:4-7: *„Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus”*.

„Bucurați-vă totdeauna în Domnul!” Putem noi să facem acest lucru? Recunosc că aceasta nu este foarte ușor. În vechiul legământ, în Ieremia spune: *„Bucuria Domnului este tăria*

voastră”. Este așa? Laude și mulțumiri! Și în această dimineață ne putem bucura de ceea ce a făcut Domnul pentru noi. Ne putem bucura de faptul că El vine în curând și că ne pregătește de cea glorioasă dimineață.

„Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri”. Nici aceasta nu este ușor. *„Nu vă îngrijorați de nimic”.*

Nu avem noi toți îngrijorări și probleme? Dar nu ar trebui să ne îngrijorăm de nimic. De asemenea și apostolul Petru o spune în 1 Petru 5:7: *„Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi”.*

Este acesta un Cuvânt al Domnului? Laude și mulțumiri! Asta trebuie să o faceți în această dimineață. Aruncați toate îngrijorările voastre asupra Domnului, indiferent ce ar fi! Avem probleme? Avem boli? Orice ar putea fi, Domnul o știe și El este prezent pentru a ne ajuta! Fraților, eu o cred din toată inima, că El este aici pentru a te ajuta pe tine și pe mine, pentru că noi o credem din toate inimile noastre.

Și în această dimineață avem cereri. Haideți să le aducem în fața Domnului, prin rugăciuni și cereri! Dar unite cu mulțumire! Vreți să faceți aceasta?

Să ne ridicăm.

Fratele Schmidt: Tată ceresc, privind la Tine, în această dimineață, venim la Tine spunând: „Mulțumesc!” pentru harul și credințioșia Ta. Cum deja s-a spus, pentru atmosfera pe care Tu ai creat-o. Și în această dimineață, Te rugăm și-Ți mulțumim. Nu o putem înțelege cu mintea noastră omenească, dar credem că Tu ne-ai ales deja înaintea întemeierii lumii și că ai scris numele noastre în Cartea Vieții Mielului. Mulțumim pentru aceasta! Doamne din ceruri, spun încă o dată, omenește nu o putem înțelege, dar Tu ne-ai dăruit har ca să o credem. Noi o credem, căci Tu ești același ieri și azi și în veci. Te rugăm Doamne Isuse Hristoase, să rămâi în mijlocul nostru în această dimineață și să mergi de la inimă la inimă, cu noi cei de aici și cu toți care ni se alătură în direct și ascultă.

Dumnezeul meu, dăruiește har ca noi să Te cinstim și să Te onorăm. Te rugăm, dăruiește Cuvântul Tău, unge buzele prin care vei vorbi. Nu ființe omenești să ne vorbească, ci Tu prin Cuvântul Tău cel sfânt pe care ni l-ai lăsat. Mulțumim Doamne Dumnezeule din cer. Amin!

Fratele Frank: Haideti să o spunem și astăzi, pentru mine și sper că pentru noi toți, este un weekend deosebit. O privire în urmă la 50 și chiar mai mulți ani. În total sunt mult mai mulți ani.

Într-adevăr, din anul 1958 am primit predicile fratelui Branham, le-am ascultat și le-am tradus. Frate Alfred Borg, te rog ridică-te! În casa părinților săi, pe strada In-Ratter 325, noi, din decembrie 1958, în întâlniri regulate am tradus predicile fratelui Branham. Dumnezeu a dăruit cu adevărat har pentru tot.

Să o spunem din nou, suntem mulțumitori pentru toți frații de pe întreg pământul care au primit și au crezut Cuvântul acestui ceas și care îl dau mai departe. Fratele Alfred Borg a citit un cuvânt puternic. *„Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri”*. Fie ca Domnul să mi-o dăruiască. Fie ca El să ne-o dăruiască tuturor, astfel încât să luăm fiecare Cuvânt în inimă.

Pavel spune că poartă grijile bisericii. Eu nu am nicio grijă firească, nu am avut niciodată. După cum știți cu toții, când m-am întors de la înmormântarea fratelui Branham, pe acest 11 aprilie, în camera mea mi-a vorbit în inimă - nu o voce pe care să o aud, ci în inimă. „Acum a sosit timpul tău, ca să mergi din oraș în oraș ca să predici Cuvântul!” Acestea au fost numai călăuzirile Dumnezeului Atotputernic.

Am spus-o de câteva ori aici, am avut un serviciu foarte bun la N.A.T.O., pentru că vorbeam engleza. Și primul lucru pe care l-am făcut, după ce m-am întors, a fost să demisionez. Mi-am prezentat demisia și am început lucrarea la care m-a chemat Domnul. Am spus Domnului în jurământul meu că nu voi menționa niciodată banii. I-am cerut ca El să aibă grijă de mine și de lucrarea Sa. Până astăzi, noi nu am menționat niciodată zeciuală, nu am menționat banii, nu am strâns niciodată o colectă. Până astăzi, Dumnezeu a dăruit har peste înțelegerea noastră. Și pentru aceasta doresc să vă mulțumesc din toată inima mea.

Dumnezeu a purtat cu adevărat de grijă pentru toate. După cum am spus și seara trecută, ceea ce a fost important în viața mea și în special în slujba Domnului, care a dăruit instrucțiuni directe pentru decizii importante... Am vorbit deja și despre aceasta...

Trebuie să ne imaginăm, dacă fratele Branham aștepta anumite lucruri, frații care călăresc pe aceste citate și aduc propriile lor interpretări la acestea. Apoi, desigur a fost momentul din februarie 1980 în orașul Marseille când am predicat împreună cu fratele Barillier. Am spus aici de câteva ori, ceea ce s-a întâmplat în dimineața următoare. Domnul a vorbit cu o voce puternică: „Robul Meu, ridică-te și citește 2 Timotei 4!” Ce mi-a mai rămas de făcut decât să mă ridic și să-mi iau Biblia și să citesc? Și când am citit a doua oară versetul 2, „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp*”. „Propovăduiește Cuvântul!” Aceasta a fost porunca pe care a dat-o Însuși Domnul Dumnezeu. De aceea, suntem atât de recunoscători. Dacă privim în urmă vedem că Domnul, întotdeauna, în situații deosebite a vorbit și a dat instrucțiuni noi, prin harul Său.

Voi cu toții știți, eu am călătorit și la Washington, am văzut această fotografie și am ținut-o în mâinile mele. Nu am fost doar un martor ocular a ceea ce a făcut Dumnezeu în slujba fratelui Branham, ci am fost acolo, a fost cu adevărat pe inima mea ca să mă asigur, ca să nu spun doar: „Profetul a spus că fotografia se află în Washington în Salonul de Artă!”, ci m-am oprit și am căutat-o până era 11¹⁵ în această dimineață și am intrat în această sală și acest bărbat mi-a dat această fotografie cu stâlpul de foc.

Sunt atât de recunoscător că nu am sărit aici cu parașuta și să spun: „Iată-mă și pe mine!”. Nu. Încă din timpul vieții fratelui Branham, zece ani am fost la curent cu slujba sa. Și după cum am mai spus-o, din 1958, în mod regulat am primit predicile fratelui Branham. Și apoi, când a venit timpul, le-am transmis mai departe.

Trebuie să devenim recunoscători pentru faptul că Domnul ne-a așezat în acest timp, astfel încât să putem trăi încheierea planului de mântuire. Dacă ne gândim la versete deosebite, mai ales la ceea ce a scris și a spus apostolul Pavel în Galateni și anume că, „cuvântul predicat de el nu era cuvântul oamenilor, ci era Cuvântul lui Dumnezeu”. Și este foarte important

să nu dăm mai departe interpretări, ci să dăm mai departe Cuvântul original al lui Dumnezeu, neadăugând nimic și nescotând nimic din el, ci lăsând totul așa cum este scris. De asemenea, cu referire la acea zi din Marseille, călăuzirea directă la Apocalipsa 1:1-3: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea!”* Pentru ceea ce nu este scris, Dumnezeu nu este responsabil. Noi suntem responsabili doar pentru ceea ce este scris. Tot ceea ce a dorit Dumnezeu să ne spună este scris.

Trebuie să înțelegem că aceasta este o mărturie încheiată a lui Dumnezeu, este un ultim testament. Și unui testament nu-i poate fi adăugat nimic. Și de peste o sută de ori, fratele Branham a menționat Apocalipsa 22, versetele 18 și 19: *„dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții”*.

Chiar dacă numele lui a fost scris în Cartea Vieții, va fi șters. În noua scrisoare circulară am scris despre cele trei citate. Nimeni nu are dreptul să facă ceea ce dorește, ci respectați Cuvântul lui Dumnezeu. Fie ca toți frații slujitori să respecte Cuvântul lui Dumnezeu. Și slava să-i fie dată numai Domnului, care a purtat de grijă ca, Cuvântul Său să fie predicat în original.

În 2 Petru avem Cuvântul puternic al omului lui Dumnezeu. Aici este scris despre revenirea Domnului. 2 Petru 3:9: *„Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”*. Toți... toți care au fost aleși înaintea întemeierii lumii pentru a vedea slava lui Dumnezeu, trebuie mai întâi să fie chemați afară, înaintea revenirii Domnului. Și, în primul rând, Duhul lui Dumnezeu trebuie să-i conducă la pocăință. Și apoi, intră pe poarta cea strâmtă și umblă pe calea îngustă.

Ni se spune în 2 Petru 3:14: *„De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”*. Cine spune acum în inima lui: *„Iubite Domn, dăruiește-mi-o!”*? Frați și surori, haideți să ținem pasul cu predica. Nu doar s-o ascultăm, ci să și ținem pasul cu ea.

Și omul lui Dumnezeu ne adresează Cuvântul nouă: „*De aceea, preaiubiților, (aleși ai Domnului) fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”.

La Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile, fără niciun efort personal. O spun din nou: țineți pasul cu predica! Primiți fiecare Cuvânt și spuneți: „Doamne, eu aparțin de aceasta, fac parte dintre cei aleși, din preaiubiții Tăi! Ajută-mă să ating această țintă, această stare, astfel încât să fiu găsit fără prihană și fără vină înaintea Ta, în pace, atunci când Tu vei reveni!”

Un Cuvânt puternic este scris și în Iacov 5, începând cu versetul 7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului*”. Spuneți-mi! Nu este acest Cuvânt adresat direct nouă celor care trăim acum și așteptăm revenirea lui Isus Hristos? Atunci ar trebui să ne reamintim ceea ce ne-a fost spus: „*Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”.

Dar înainte de aceasta, rugați-vă ca mai întâi să fi fost semănată sămânța. Dacă ploaia cade pe pământ nisipos la ce folosește? Trebuie să fie un pământ pregătit al inimii. Așa cum a spus prorocul: „Nu semănați între spini!” Nu, pământul inimilor trebuie să fie pregătit mai întâi, astfel încât sămânța divină să cadă în inimi pregătite. Apoi va aduce rod însutit.

Iacov 5:8: „*Fiți și voi îndelung răbdători...*” - tu și eu, noi cei adunați aici și toți cei care ne ascultă, să fim răbdători, „*întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape*”. Când a mai putut fi predicat acest Cuvânt cu atâta autoritate și putere în trecut? Întotdeauna s-a vorbit de revenirea Domnului, dar noi putem vorbi cu adevărat de revenirea Domnului într-un mod deosebit, deoarece s-a spus că, „mesajul dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”. Nu pe timpul lui Luther, nu pe timpul lui Wesley, ci asta a fost spus în timpul nostru. Și dacă te gândești la aceasta, așa cum este scris în Luca, capitoul 1, Ioan Botezătorul a avut o singură dorință: „*să gătească Domnului un norod bine pregătit*” - Luca 1:16-17.

Despre ce este vorba astăzi? Despre chemarea afară, despre pregătire, pentru a pregăti un popor pentru Domnul, căci

așa este scris: „*cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”.

Frați și surori, noi nu avem doar mesajul pentru acest timp, ci avem responsabilitatea să predicăm Cuvântul într-un asemenea mod încât și ultimul să fie mișcat în inima sa și să se întâmple la fel ca în ziua Cincizecimii. O putem citi în Faptele Apostolilor capitolul 2, versetul 37: „*ei au rămas străpunși în inimă*”, „*ei au rămas străpunși în inimă*”. A căzut Cuvântul lui Dumnezeu în același fel și în inima ta? Doar l-ai auzit cu urechile, sau a străpuns cu adevărat inima ta? De ce este scris „*Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii?*” Frați și surori, Cuvântul lui Dumnezeu va împlini scopul pentru care a fost trimis. Dar trebuie să ne atingă inimile, trebuie să ne străpungă, trebuie să aibă efect în noi.

Ne putem întoarce în Filipeni, capitolul 1. Bărbatul lui Dumnezeu era îngrijorat cu adevărat, făcea eforturi, astfel încât, credincioșii adevărați nu doar să fi auzit Cuvântul, ci să trăiască pregătirea lor. Filipeni 1:9-10: „*Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos*”. Acestea sunt cuvinte puternice. O, cât de recunoscători putem fi, pentru că Dumnezeu i-a folosit pe apostoli ca să scrie aceasta deja atunci, acum două mii de ani, ceea ce noi predicăm și avem nevoie astăzi.

Frați și surori, trebuie să iau lucrurile lui Dumnezeu în serios, cu toată responsabilitatea, pentru a predica tot planul lui Dumnezeu și să vestesc tuturor, nu doar să se împace cu Dumnezeu, ci să se lase corecțai și să lase ca totul să fie restituit, de asemenea și dragostea divină... dragoste divină față de Domnul și, de asemenea, unul față de celălalt. Domnul nostru a spus-o: „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții*”. Și nu o spun pentru a judeca, dar o spun cu o inimă rănită: dacă credincioșii din același oraș nu au părtașie unii cu alții, dacă nu vor să aibă părtașie unii cu alții, dacă nu vor să cânte o cântare împreună, dacă nu vor să sărbătorească cina Domnului împreună, mergând pe căi diferite și apoi toți să

stea cu Avraam, Isaac și Iacov, la aceeași masă, la cina de nuntă? Aceasta este imposibil! Aceasta este imposibil!

A venit momentul în care Dumnezeu să vorbească inimilor noastre, momentul de corectură. Frați și surori, haideți să primim corectura. Să nu așteptăm corectura la ceilalți, ci fiecare să se întrebe personal: „Ce pot să fac eu? Care este voia lui Dumnezeu?”

Deci, „*ca să deosebiți lucrurile alese*”. Și dacă-L rogi pe Dumnezeu pentru aceasta și spui: „Doamne, eu vreau să stau în fața Ta! Mă cercetez în prezența Ta!” Și după cum este scris: „Fiecare să se cerceteze pe sine însuși!”

Să dezbrăcăm cu adevărat ceea ce ne arată Duhul, să dezbrăcăm omul vechi pe deplin și apoi „*să îmbrăcăm omul cel nou care este făcut după neprihănirea lui Dumnezeu, în sfințenie și adevăr*”. Astfel încât, cu adevărat să fim aduși în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Aceasta este ținta finală a propovăduirii mesajului divin în acest timp. Haideți să accentuăm aici: nu mesagerul, ci mesajul, Cuvântul împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Și după cum am cântat în prima cântare, despre sângele Mielului. Frați și surori, în Vechiul Testament, nimănui nu-i era permis să mănânce sânge. Atunci era vorba de sânge de animale. Dar în Noul Testament, Domnul nostru spune: „*Dacă nu beți sângele Fiului Omului și dacă nu mâncați carnea Lui, nu aveți viață în voi*”. Despre ce este vorba? Viața este în sânge. Leviticul 17:11: „*Viața trupului este în sânge*”. Este vorba despre germenii de viață care este în sânge. De aceea, noi suntem răscumparați prin sângele Mielului, în care era viața, viața divină, astfel ca viața divină să se descopere în noi. Suntem atât de recunoscători pentru toate versetele pe care ni le-a dăruit Domnul prin harul Său.

În Vechiul Testament Dumnezeu a făcut un legământ cu Noe. El i-a spus: „Tu ai primit har înaintea Mea. Voi face un legământ cu tine”. Apoi a așezat curcubeul pe cer, ca un semn, ca o confirmare a faptului că Dumnezeu nu doar a spus ceva, dar El stă pe aceasta. Când vedea semnul legământului el își amintea de faptul că Dumnezeu a spus că nu va mai distruge pământul cu apă.

Haideți să mergem la Noul Testament. Domnul nostru a spus: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”.

S-o mai spunem o dată. Nu doar o vestire exterioară, ci primirea Cuvântului lui Dumnezeu, primirea faptului că sângele Mielului lui Dumnezeu a fost vărsat pentru noi. Și, prin puterea lucrării încheiate de răscumpărare, noi am primit viața veșnică care era în sânge și de aceea suntem născuți din nou la o nădejde vie, confirmați prin învierea Domnului nostru Isus Hristos. Pentru noi, acestea sunt adevăruri divine.

Și lui Avraam, Dumnezeu i-a zis: „Voi face un legământ cu tine!” Avraam avea 75 de ani când Domnul i-a vorbit, atunci când a fost chemat afară din Ur din Haldeea. Dar după aceea, Dumnezeu i-a spus: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Apoi, a venit făgăduința din Genesa 18: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce la tine și Sara va avea un fiu*”.

Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. El veghează asupra noastră, a celor care am crezut și am primit făgăduințele Sale. Și întotdeauna este vorba despre făgăduința principală. De asemenea și în zilele Domnului nostru, fie că era vorba de Ioan Botezătorul, sau de Domnul nostru... În Fapte capitolul 1 a repetat-o. În Vechiul Testament, Dumnezeu a spus: „*voi turna Duhul Meu peste orice făptură*”.

Apoi a venit premergătorul, care a spus: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Aici este marea taină: Dumnezeu S-a descoperit personal în Isus Hristos, în trup. Și în acest trup de carne a venit plinătatea Duhului, astfel ca El să poată boteza cu Duh Sfânt și cu foc. Tot ce face Dumnezeu, se întâmplă prin Isus Hristos, Domnul nostru: fiecare salvare, fiecare eliberare, fiecare vindecare, botezul cu Duhul Sfânt, totul. Fără Domnul nu se întâmplă nimic. El lucrează totul, în toți aceia care Îl cred pe El.

Acum, înaintea revenirii Domnului nostru, Dumnezeu Și-a împlinit făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*”. Și vă

rog înțelegeți, trebuie să o spunem în toată lumea. În fiecare serviciu divin trebuie să o repetăm. Nu există nicio predică pe care să o țin într-un oraș și în care să nu menționez această făgăduință din Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să o fac! Trebuie să spun oamenilor făgăduința, astfel ca ei să creadă. Nu doar să spunem ceva, ci propovăduirea noastră să se bazeze pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Și dacă Petru a scris că prorocii din Vechiul Testament ne-au propovăduit mai dinainte ceea ce are loc acum, atunci suntem recunoscători pentru aceasta. 1 Petru 1:10: *„Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta ținta cercetărilor și căutărilor lor stăruitoare”*.

Prin proroci, Dumnezeu a spus ceea ce va avea loc. Prin apostoli, El ne-a arătat ce s-a întâmplat și cum am fost călăuziți în împlinirea făgăduințelor.

Continuă apoi în 1 Petru 1:11: *„Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate”*.

Duhul Sfânt vorbea și ei cercetau să vadă când se va întâmpla, cum se va întâmpla și când va avea loc. Ei cercetau pentru a afla când va avea loc aceasta. De asemenea și despre patimile Domnului nostru ne-a fost spus mai dinainte.

Apoi urmează 1 Petru 1:12: *„Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească”*. Prin slujba lor, prorocii au avut o trimitere divină. Ei au vorbit în Numele Domnului. *„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos”*. Dar, în primul rând trebuie să ne fie descoperit și apoi devine *„o lumină care strălucește într-un loc întunecos”*.

Din nou versetul 12: *„Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească”*.

Am văzut noi legătura aici? Prorocii au spus mai dinainte ceea ce va avea loc. Și apostolii ne-au arătat mai departe cum s-a întâmplat și cu ce scop s-a întâmplat. Și nici prorocii și nici apostolii nu și-au slujit lor înșiși. Nu. Ei au primit o slujbă de la Dumnezeu și au slujit Biserica. Fie apostoli, fie proroci. Totul s-a întâmplat cu scopul ca Biserica Nou Testamentară să fie zidită pe temelie apostolilor și prorocilor, unde Isus Hristos Însuși este piatra din capul unghiului.

Apoi, 1 Petru 1:13: *„De aceea... ”* deoarece această slujbă a avut loc pentru voi, cei care sunteți acum în Cuvânt, *„...încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos”*. *„Dumnezeu a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă”*. Și El va reveni.

Deci, nu doar prorocii și apostolii au avut o slujbă pentru Biserică, ci tuturor celor care ascultă Cuvântul ceasului, le-a fost spus: *„încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos”*.

Acum vine un gând serios. 1 Petru 1:14-16: *„Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târați în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință”*. *Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt»*”. Deci, propovăduirea Cuvântului conține tot: răscumpărare deplină, mântuirea sufletului, eliberarea, sfințirea. Tot ceea ce Domnul ne-a dăruit este și aparține de propovăduirea Evangheliei depline și a mântuirii depline.

Apoi, adresat nouă, celor care am auzit Cuvântul. *„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos”*.

Un frate a spus în rugăciunea lui, că nu toți aceia care au ieșit din Egipt au intrat în țara făgăduită. Dar ce s-a întâmplat? Trebuie să ne reamintim. Generația nou născută nu a fost tăiată împrejur. Și Iosua a trebuit să facă tăierea împrejur. A trebuit să

facă tăierea împrejur pe care Dumnezeu o poruncise lui Moise. Este vorba despre ascultare, peste care Dumnezeu a așezat toată binecuvântarea. De aceea, Pavel scrie: „*tăiere împrejur nu este aceea care este pe dinafară, în carne*” ci „*tăiere împrejur este aceea a inimii*”. Astfel este scris și în Galateni 6:15: „*Căci în Hristos Isus nici tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu sunt nimic, ci a fi o făptură nouă*”. „*O făptură nouă*”. 2 Corinteni 5:17: „*Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”. Galateni 6:16: „*Și peste toți cei ce vor umbla după dreptarul acesta și peste Israelul lui Dumnezeu să fie pace și îndurare!*”

Pentru toți aceia care vor umbla în concordanță cu acest dreptar dumnezeiesc, care, cu adevărat au avut o trăire cu Dumnezeu, care și-au dedicat cu adevărat viața lui Dumnezeu, care se pot pocăi, care se pot ruga pentru iertare, pentru toate încălcările... Și dacă Duhul lui Dumnezeu vine peste un om, atunci va recunoaște pe loc ce nu este corect în fața Domnului. Apoi o aducem Domnului și ne rugăm pentru iertare. Și apoi primim iertarea. Prin iertare primim neprihănirea, prin credința în lucrarea desăvârșită de răscumpărare a preaiubitului nostru Domn și Mântuitor, pe crucea de la Golgota.

Așa că, nu doar să vorbim despre mesaj, ci să legăm poporul lui Dumnezeu de Dumnezeu, de la început.

Așa cum începe Vechiul Testament cu creația naturală și în Geneza 1:1 scrie: „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul*”, la fel este făcut și începutul dumnezeiesc cu tine și cu mine prin creația divină, fiind născuți din nou. Aceasta este nașterea din nou, este începutul nostru cu Dumnezeu, este înfierea noastră, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, așa cum ne este spus în Galateni 4.

Așa cum, în prima predică Petru a predicat prin Duhul lui Dumnezeu: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*” pentru a confirma... Iertarea a venit prin sângele Mielului, dar prin botezul în apă noi confirmăm faptul că am devenit un credincios, conform Cuvântului Domnului nostru: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit*”. Botezul este doar confirmarea că noi am

primit împăcarea și iertarea prin credință. Apoi, ei au fost străpunși în inimă și au întrebat „*Fraților, ce să facem?*”

Frați și surori, în prima predică, este conținută pocăința, botezul în apă, botezul cu Duhul Sfânt. Totul a fost redat într-o singură predică, totul în prima predică, de acum două mii de ani în Ierusalim, la turnarea Duhului Sfânt. La fel este și astăzi: pocăința, iertarea, harul, mântuirea, botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt aparțin predicii.

Dumnezeu a dăruit har ca ultimul mesaj să poată ajunge la marginile pământului. Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său. Și El folosește cei mai simpli oameni, pe acei oameni care sunt un nimic în această lume. Fratele Branham a spus că familia lui a fost atât de disprețuită și respinsă. Nu vreau să spun ce a făcut tatăl lui, dar el nu a băut vin, ci lichior. Și vă puteți imagina cum era situația din casa lor. Și fratele Branham a spus că nimeni nu voia să-l salute și nici să aibă părtașie cu el. Ceea ce era nimic înaintea lumii, Dumnezeu a ales pentru a lucra. De aceea suntem atât de mulțumitori, pentru că putem da toată slava Domnului, știind că El ia pe cine dorește și că face ceea ce Și-a propus.

În acest timp avem harul de a avea parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum. Aceasta este extraordinar. Nu este meritul tău și nu este meritul meu. Aceasta a hotărât-o Dumnezeu înainte de întemeierea lumii.

Și Domnul nostru a spus în Matei 23:34: „*De aceea, iată, vă trimit proroci, înțelepți și cărturari*”. Nu doar pe unul.

În Matei 23, în opt versete, Domnul a muștrat cărturarii și fariseii. Cu adevărat i-a muștrat, spunându-le ceea ce trebuia spus. Apoi este scris în versetul 34: „*De aceea, iată, vă trimit proroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigoni din cetate în cetate*”. Cei trimiși de Dumnezeu, fie că erau proroci sau înțelepți sau cărturari, nu cărturari care se bazau pe o cunoștință personală, ci din aceia învățați în Împărăția cerurilor.

De aceea, Dumnezeu a avertizat în versetul 37: „*Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine!* (Deci nu doar pe proroci, ci și „pe cei trimiși la

tine”). *De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!”*

Frați și surori, nereferindu-ne la fratele Branham sau la vreun frate, care are parte în propovăduirea mondială, dar așa este: „Cine vă ascultă pe voi, pe Mine mă ascultă și cine vă primește pe voi, pe Mine mă primește”. O trimitere trebuie să fie primită și acceptată. Altfel, se va întâmpla ceea ce Pavel a scris în Fapte 13:41: *„Uitați-vă, disprețuitorilor, mirați-vă și pieriți; căci în zilele voastre, am să fac o lucrare, pe care n-o veți crede nicidecum, dacă v-ar istorisi-o cineva”*.

Dumnezeu face o lucrare în zilele noastre. Vă rog, nu treceți disprețuitor pe lângă ea. Nu, ci să aveți parte de ceea ce a făcut Dumnezeu. Și ca s-o spunem clar, în Numeri 16, Domnul Dumnezeu Însuși a spus: *„Acești oameni sunt disprețuitori ai Domnului”*. La o primă vedere ai zice că l-au disprețuit pe Moise, l-au disprețuit pe Aaron, dar în ochii lui Dumnezeu, ei l-au hulit pe Dumnezeu care i-a chemat pe Moise și pe Aaron pentru un scop anumit în planul mântuirii. Noi nu avem de a face cu fratele Branham și fratele Frank, ci avem de a face cu Dumnezeu și cu planul de mântuire, cu făgăduințele, avem de a face cu ultimul mesaj divin care premerge a doua venire a lui Hristos.

De aceea, frați și surori, haideți să credem din toate inimile noastre. Și așa cum am auzit ieri, *„Binecuvântați sunt ochii voștri că văd și urechile voastre că aud”*. O evanghelie vorbește doar despre ochi și alta vorbește despre ochi și urechi. Uneori trebuie să citim toate cele patru evanghelii pentru a avea un tablou complet.

Suntem atât de mulțumitori pentru Cuvântul descoperit și pentru harul dăruit nouă de Dumnezeu. Și cum am reamintit și aseară, dacă va vrea Dumnezeu, joi va începe a 25-a călătorie în India. Și aceasta este una dintre cele mai mari țări de pe pământ. Cam 4000 de km de la un capăt la celălalt. Dumnezeu a deschis uși și inimi și oamenii vin de aproape și de departe pentru a asculta Cuvântul Domnului. Totul să fie încredințat Domnului.

Când va fi chemat afară ultimul, iar numărul va fi complet, atunci trâmbița lui Dumnezeu va suna și glasul arhanghelului, iar Domnul Se va întoarce și întâi vor învia morții în

Hristos, iar cei vii în Hristos vor fi transformați și împreună Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh. Și întâlnirea cu Domnul nu va avea loc pe undeva în Arizona sau în New York. Întâlnirea cu Domnul nostru nu va avea loc pe pământ, ci va avea loc în văzduh. Vom fi duși sus. Toți aceia care vestesc că Domnul a venit deja, aparțin de aceia cărora Domnul le-a spus: „*Dacă vă vor spune că Hristos este aici, sau Hristos este acolo, să nu-i credeți*”. „*Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului*” [Matei 24:26-27]. Mesajul premerge revenirea Domnului. Și pentru aceasta suntem mulțumitori.

Dumnezeu Atotputernic să binecuvânteze în mod deosebit pe toți frații slujitori din toate țările și limbile și popoarele. Dumnezeu Atotputernic să binecuvânteze pe toți cei care traduc. El să-i binecuvânteze pe toți cei care, conform Matei 24:45-47, au parte la împărțirea hranei divine.

Sunt oameni care nu doresc să audă dacă menționez o trăire pe care Dumnezeu mi-a dăruit-o. Dar eu spun doar ceea ce a făcut Dumnezeu cu adevărat. Nu v-am spus niciodată vreo poveste, ci am mărturisit doar ceea ce mi-a dăruit Domnul. De asemenea și trăirea din Edmonton. Eram îmbrăcat, m-am întins să-mi iau Biblia. Și așa cum voi auziți vocea mea acum: „Robul Meu, Eu te-am chemat conform Matei 24:45-47!”. „Te-am rânduit ca să împarți hrana!” Aceasta este pe atât de adevărat, pe cât Dumnezeu trăiește.

De aceea, vă rog, dacă aceste trăiri au o importanță pentru mine, vă rog, suportați-mă. Toți bărbații lui Dumnezeu au avut trăiri supranaturale în slujba lor. Dacă eu nu aș fi avut aceste trăiri supranaturale, aș fi putut rezista la tot ceea ce a venit peste mine? Nu. Sigur că nu. Dumnezeu este credincios. Isus Hristos este același în veci. Suntem mulțumitori din toată inima. Și cred că noi, cu toții, suntem mulțumitori pentru ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru.

Repet acum, în încheiere, ceea ce am spus ultima dată: eu cred că tuturor aceluia care au fost aleși mai înainte de întemeierea lumii și care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce le-a fost vestit, le este descoperit prin Duhul Sfânt și sunt cu adevărat călăuziți în tot Adevărul dumnezeiesc. Astfel vom ajunge toți la

unitatea în credință și cunoștința lui Dumnezeu. Și în acest fel, poate avea loc încheierea și puternica turnare a Duhului Sfânt, atunci când Bisericii lui Dumnezeu îi va fi dăruită o dublă restituire.

Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți. Avem o întrebare despre botezul în apă. Dar acestei întrebări îi vom răspunde mai târziu. Domnul Dumnezeu să-Și ridice fața peste noi toți, peste poporul Său de pe întreg pământul și să ne binecuvânteze pe toți din bogăția harului Său. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze pe cei din Polonia. Au fost și mulți tineri. Domnul să binecuvânteze din bogăția harului Său. Este cineva care ar dori să cânte? Bine, atunci haideți să ne aplecăm capetele pentru a mulțumi Domnului. Și așa cum am auzit în cântare, „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada*”. Și ce a accentuat fratele Branham? Păcatul original este necredința. În momentul în care Satana a pus la îndoială ceea ce a spus Dumnezeu lui Adam și când Eva l-a ascultat, în acel moment a fost deja prea târziu. Și fratele Branham a zis că, a fost suficient ca un singur cuvânt să fie adăugat, astfel ca tot înțelesul să fie schimbat și să fie adusă moartea.

Frați și surori, credința în fiecare făgăduință, credința dăruită nouă de Dumnezeu, este foarte, foarte importantă. De asemenea, trebuie să repetăm mereu: dacă vorbim despre pecetluirea cu Duhul Sfânt, atunci trebuie să înțelegem o dată pentru totdeauna, că Dumnezeu nu poate pecetlui nicio eroare. Doar acolo unde a fost semănată Sămânța divină curată a Cuvântului, în adevărații aleși, care nu sunt un amestec, ci sunt Sămânța originală a Cuvântului lui Dumnezeu, doar acolo poate avea loc pecetluirea cu Duhul Sfânt, acolo unde Duhul Sfânt a descoperit Cuvântul adevărului în turma răscumpărată prin sânge. Primiți-o, luați-o în serios și nu faceți niciun compromis! Domnul separă poporul Său și spune: „Nu vă atingeți de nimic necurat! Apoi vă voi primi, și-Mi veți fi fii și fiice, iar Eu voi fi Dumnezeul vostru”.

În timp ce avem capetele aplecate în rugăciune, permiteți-mi să întreb dacă sunt aici cereri deosebite de rugăciune pe care să le aducem împreună înaintea Domnului. Fiecare adunare este cu scopul ca Domnul să ne ajute, ca toți să vină cu problemele lor. Dar lăsați-le aici, încredeți-vă în Domnul și nu vă întoarceți cu ele

înapoi acasă! Ci să aveți o întâlnire cu Domnul, crezând din inimă! Vedem confirmat în Biblie: toți aceia care au venit la Domnul, oriunde a avut El o adunare, toți au fost mântuiți, toți au fost vindecați, ajutați. El nu a izgonit pe nimeni. Și astăzi, El este același. Credeți și trăiți ceea ce Domnul ne-a dăruit prin har.

Câți de aici ar dori să fie amintiți în rugăciune? Da. Peste tot sunt frați și surori.

Dumnezeul Cel mare, Îți mulțumim pentru fiecare Cuvânt, pentru fiecare gând exprimat. Îți mulțumim pentru vizita Ta maiestuoasă. Fă vizibil și să se simtă în mijlocul nostru că Tu ești prezent, iar cei captivi să fie eliberați, cei pierduți să fie salvați, cei bolnavi să fie vindecați, iar noi toți să primim descoperire prin Duhul Tău cel Sfânt.

Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru mesajul ceasului, pentru făgăduințe și Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile din toate limbile, națiunile și popoarele. Tu ai chemat afară. Tu ai iertat. Tu ai dăruit descoperire. Îți mulțumim din toate inimile noastre, de asemenea și pentru fiecare Cuvânt pe care l-am putut citi astăzi, la care am putut privi. Ție, Dumnezeului Atotputernic, Îți mulțumim pentru tot. În Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin.

Cei care doresc să fie botezați să vină acum în față, în timp ce cântăm refrenul „O, este Isus!”.

Ți-ai dedicat viața Domnului? Dorești să faci legământul unui cuget curat cu Dumnezeu? Și conform Romani 6, versetul 3, dorești să fi îngropat cu Hristos în moartea Lui și prin puterea lui Dumnezeu să înviezi într-o viață nouă, într-un om nou?

Iubite Domn, Îți mulțumim pentru iubitul nostru frate. Binecuvântează-l și fii cu el. O, Doamne, aducem totul în fața Ta. Toată viața lui să-Ți fie dedicată Ție, pentru timp și pentru veșnicie. Îți mulțumim pentru tot, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Fratele Frank: Oricine dorește să vină în față, vă rog să veniți. Ne vom ruga pentru toți cei care mai au cereri de rugăciune. Uneori ajută dacă cineva se decide să vină în față. Și Domnul nostru a spus: „Oricine mă va mărturisi înaintea oamenilor, pe acela îl voi mărturisi Tatălui Meu ceresc”. Este

corect dacă răspundem chemării și o ascultăm și venim la Domnul, dedicându-ne viețile noastre pe deplin Lui și să spunem: „Doamne, aici sunt!”.

Eu cred că noi toți am înțeles că ESTE ULTIMA CHEMARE, ultimele clipe. Acum nu mai avem de a face cu zeci de ani. Am ajuns la sfârșitul timpului de har. Ziua și ceasul, le știe numai Domnul. Dar noi recunoaștem timpul în care trăim. Și noi am spus „Da!”, mesajului trimis nouă de către Dumnezeu.

Toți cei care v-ați dedicat sau care, acum vă dedicați viețile Domnului, vă rog primiți-o, acceptați-o! Păcatul vostru este iertat, pe atât de sigur pe cât Mielul lui Dumnezeu a murit pentru voi pe crucea de la Golgota, strigând: „*S-a isprăvit!*” Zapisul a fost rupt. Voi sunteți liberi. „*Acela pe care îl eliberează Fiul, este cu adevărat liber*”. Vă rog, credeți-o! Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul pentru voi. Nu știm dacă va mai fi ziua de mâine. Cuvântul v-a vorbit și ați venit la Domnul.

Haideți să cântăm din nou „Așa cum sunt”. Frați și surori, aceasta o cântăm, dar vă rog, țineți minte. Așa cum sunt, la Tine vin, dar nu plec la fel de aici! Eu vin așa cum sunt. Dar nu plec așa cum am venit, pentru că am venit la Domnul. El m-a primit, El m-a acceptat, El m-a iertat. Așa cum sunt, vin. Și apoi plec în starea pe care mi-a făcut-o Domnul. Amin. Frate Borg, vrei să te rogi? Dumnezeu te-a binecuvântat și pe tine.

Fratele Borg: Tată ceresc, Îți mulțumim pentru acest ceas. Îți mulțumim pentru prezența Ta. Tu ai vorbit tuturor inimilor noastre prin Cuvântul Tău cel sfânt și minunat. Cu noi este ca și cu frații de pe drumul Emausului. Ei au spus: „*Nu ne ardea inima în noi, când ne vorbea pe drum?*”. Tu ne-ai vorbit. Îți mulțumim pentru aceasta. Binecuvântează pe fiecare care a venit în față. Întâlnește pe fiecare acum. Întinde brațul Tău. Ajută-i pe toți. Îți mulțumim pentru acest ceas, pentru prezența Ta. În Numele lui Isus. Amin.

Fratele Miskis: Dumnezeule Atotputernic, Creatorul cerului și al pământului, suntem adunați aici în Numele sfânt al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Noi simțim prezența Ta. Tu ai vorbit inimilor noastre prin Cuvântul Tău cel scump și sfânt. Doamne, Tu Ți-ai manifestat dragostea și harul față de noi. Tu ne-

ai chemat pe nume. Doamne, Tu ne-ai dăruit harul de a trăi acum, în acest timp, de a auzi chemarea Ta și să venim la Tine. Ai dăruit har, trimițând mesagerii Tăi, care au predicat tot planul Tău.

Doamne, venim cu o inimă mulțumitoare la Tine, crezând că Tu ai făcut toate lucrurile bine prin biruința Ta de pe crucea de la Golgota. Doamne, privim în sus spre Tine, Biruitorul de la Golgota. Îți mulțumim pentru puterea sângelui Tău, pentru puterea Duhului Tău și pentru puterea Cuvântului Tău, pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi.

Doamne, binecuvântează frații și surorile mele. Îndepărtează tot ce nu poate sta în fața Ta. Dăruiește putere nouă, bucurie nouă și o nouă încredere. Binecuvântează toată turma răscumpărată prin sânge de pe pământ. Binecuvântează și ajută pe toți cei care ni s-au alăturat în direct pe internet. Pregătește-ne pentru ziua glorioasă a revenirii Tale, astfel încât să putem sta înaintea Ta fără pată și fără zbârcitură, îmbrăcați în haine albe.

Binecuvântează purtătorul Cuvântului Tău. Dăruiește inimi deschise și uși deschise. Cheamă afară și pe ultimii, o, Doamne. Aducem totul în fața Ta prin credință și-Ți mulțumim, Ție, care ai făcut toate lucrurile bine. Toată închinarea și lauda și cinstea să fie aduse Numelui sfânt și scump al lui Isus Hristos. Amin.

Fratele Frank: Vă rog, luați acest Cuvânt al Domnului cu voi. *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”* Există o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu, o odihnă în credința în lucrarea desăvârșită de mântuire de pe crucea de la Golgota.

Tututor celor care ni s-au alăturat din toată lumea, le urăm binecuvântările bogate ale lui Dumnezeu. Tuturor fraților prezenți aici din diferite țări, le spunem să ia saluturi cu ei. Suntem adunați aici din întreaga Europă, din multe țări. Cum am spus ieri, cu atâtea limbi, suntem adunați aici, într-un singur loc, astfel încât în toate limbile, poporul lui Dumnezeu să fie slujit pe tot pământul, astfel încât ultimul mesaj să fie adus tuturor națiunilor. Aceasta este împlinirea prorociei biblice, aceasta este împlinirea lui Matei 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi*

propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor Neamurilor”.

Dacă mai sunt unii care nu au fost botezați, aveți posibilitatea acum, după serviciu. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre, va fi una din cele mai grele călătorii, dar ne încredem în Domnul, că El va da putere și har pentru aceasta, ca să mai poată fi vestit Cuvântul. Fiți binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic. Și Domnul Dumnezeu nostru să-Și ridice fața peste noi toți și să ne dea pacea și binecuvântarea Sa. Și să fie cu noi până ne vom revedea sau până vom ajunge de la credință la vedere.

Încă o solicitare: toți cei care doresc să vină în primul sfârșit de săptămână din lună, să se anunțe din timp. Suntem limitați în ce privește cazarea, dar suntem pregătiți să închiriem camere de hotel și să contribuim la tot. Dar vă rugăm din inimă, anunțați-vă venirea dinainte, astfel încât totul să poată fi planificat bine și toți să fie mulțumiți. Domnul Dumnezeu să fie cu noi.

Azi am avut cu toții multă răbdare. Știți la ce mă gândesc acum? Când fratele Iury Kebernik a dat mărturia... 1958... Fratele Hammastuk mi-a amintit în birou că fratele Branham a spus că, atunci când Germania va fi reunificată, se va deschide ușa pentru est, iar chemarea afară va avea loc. Și apoi, dacă mă gândesc, împărțirea în est și vest a avut loc chiar după război, dar construirea zidului a avut loc în 1961, atunci când divizarea a fost totală. Dar apoi, un om al lui Dumnezeu spune în 1958, ceea ce se va întâmpla în 1989, că tot estul va putea veni, din Karaganda și de pretutindeni.

O, Domnul este credincios! Noi am trăit prezența Sa. Suntem martori oculari a ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Luați saluturi cu voi. Luați saluturi cu voi în Canada, în Statele Unite, luați saluturi în toate orașele și țările, până data viitoare. Amin.